

dette Forhold, hvilket Alt i Forening synes mig at føre til, at Sagen paany bør prøves i et Udvalg. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) mener, at vi helst maae tage Forslaget saaledes, som det ligger for, talsald med ubetydelige Forandringer, for at det kan blive ført igjennem — ja, naar han forud er overbevist om, at det er det Rette, kan jeg saa godt forstaae, at han ikke ønsker Udvalg; men vi Andre, som ikke see Sagen med disse Øine, maae derimod ønske det. Og naar det ærede Medlem fra Kallundborg (Krabbe) henholdt sig til, at Thinget engang havde vedtaget Sagen saaledes, saa ligger der jo, som sagt, ikke saa Lidet og Uvæsentligt mellem issjor og iaar, hvorfor jeg har ønsket, at Sagen maatte blive overveiet paany. Imidlertid ønskede jeg gjerne at høre, hvorvidt der var større Stemning derfor; thi er der ikke Andre, der udtale sig derfor, saa skal jeg tage mit Forslag om Udvalgs Nedsættelse tilbage.

Formanden: Maa jeg spørge, om Nogen videre ønsker at yttre sig. (Ophold). Jeg forudsætter da, at det ærede Medlem tager sit Forslag tilbage.

Høgsbro: Naar Ingen vil udtale sig derfor, tager jeg det tilbage.

Da Ingen begjærede Ordet, og Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Sagen gik altsaa umiddelbart til 2den Behandling, og Vædringsforslag til denne indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Udvidelse til Huse paa Landet af de ved Lov af 4de Juli 1850 tilstaaede Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugerne, deres Børn og Svigerbørn.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1793—74.)

Frolund: Jeg har egentlig ikke anset det for nødvendigt at komme med nogen udførlig Udtalelse paa dette Stadium af Sagen; men jeg skal dog, forsaavidt ærede Medlemmer endnu ikke maatte have henvendt deres Opmærksomhed derpaa, tillade mig at oplyse om, at Loven af 4de Juli 1850 indrømmer visse Begunstigelser ved Salg af Bøndergods, deels med Hensyn til det stemplede Papir og deels med Hensyn til Erlæggelsen af Gebyrer og Afgifter. Den Lov, som her citeres, bruger Udtrykket „Bøndergods“. Nu har jeg troet, at dette Udtryk omfattede saavel Gaarde som Huse; men det er mig bekendt, at der er forskellige Meninge i denne Henseende, idet Nogle mene, at det blot omfatter Gaarde, medens Andre mene, at det ogsaa omfatter Huse. Da jeg nu mener, at ogsaa Huse kunne høre med under denne Lov, har jeg tilladt mig at indbringe dette Lovforslag, for dermed at faae de Begunstigelser, som Loven indrømmer, overførte ogsaa paa Huse. Jeg vil dog dertil strax bemærke, at, naar jeg her taler om Huse, mener jeg ikke alene de Huse, som tilhøre Godseiere, men ogsaa saadanne Huse, som henhøre under enkelte Gaarde. — Hvad Sagen selv angaaer, da haaber jeg, at den ikke vil finde nogen Modstand her i Thinget, og heller ikke hos den høitærede Regjering, da det jo synes ganske rimeligt, at, hvad man indrømmer de større Besiddere, Gaardmændene, maa man ogsaa være villig til at indrømme de mindre Besiddere, Huusmændene. Det vil ganske vist have en ringe Indflydelse paa Statens Indtægter; men dette Hensyn mener jeg ikke er saa vigtigt, at det vil lægge nogen Hindring i veien. De omhandlede Afgifter ere vel ikke store; men vi skulle huske paa, at for disse smaa Besiddere ere de dog af temmelig stor Betydning. Jeg skal saaledes anbefale mit Forslag.

Judenrigsministeren: Det er jo den ærede Forslagsstillers Mening ved det her indbragte Lovforslag at faae bevirket, at de Begunstigelser, som med Hensyn til Stempelpapirsgebyret og Halvprocentsafgiften m. v. ved Loven af 4de Juli 1850 tilstodes, naar